

Промова пастиря до свята Ансгара 2025

Промова пастиря до свята Ансгара 2025

Дорогі віруючі в Архієпархії Гамбурга!

З радістю звертаюся до вас сьогодні так – дорогі віруючі. «Gelouben» – це середньо високонімецьке слово, яке означає сьогодинське слово «вірити». Походить воно від значення «дорожити», «схвалювати». Це значення збереглося в двох словах «хвалити» та «обіцяти». Цей вид обіцянок зустрічається в різних формах присяги вірності, наприклад, у шлюбній обіцянці, лікарській присязі або присязі, яку складають політики чи державні службовці. Коли присяга складається, це пов'язано з рішенням і вільним вибором. Той, хто складає присягу, обирає і підтверджує цінності, завдання або людину.

Початок року в Німеччині проходить під знаком виборчої кампанії. Дострокові вибори до Бундестагу та вибори до парламенту у Гамбурзі ще більше підвищили напругу: хто отримає скільки мандатів, які коаліції є математично можливими, а потім і політично? Як виглядатиме майбутній уряд, члени якого незабаром складуть свою присягу вірності? Дорогі сестри і брати, більше ніж будь-коли, ми повинні вірити лише тим, хто стоїть за гідність і повагу до всіх людей – незалежно від їхнього походження та історії. Лише та політика, яка непохитно захищає права найслабших і тих, хто потребує захисту, особливо мігрантів, заслуговує на те, щоб її обирали християни. Нехай ваше виборче рішення керується вашим християнським уявленням про людину та бажанням сильної, захисної демократії.

Бог вже обрав: Він обрав людину, і основне послання звучить так: Бог обирає нас, людей. Він стає людиною, як ми. Таким чином, Він повністю

стає на нашу сторону. Він не маневрує туди-сюди, а приймає 100-відсоткове рішення, ставши таким, як ми є. Бог обирає нас, хоча ми не досконалі. Так, Він обирає нас, тому що ми не досконалі. Він обирає нас, щоб бути близько до нас і супроводжувати нас вічно. Це вибір, який охоплює все.

Бог зробив свій вибір і взяв на себе наш хрест. Відтоді цей хрест є нашим знаком впізнавання як християн у всьому світі. Він обіцяв нам свою вірність. Бог покладається на нас.

Ми віримо в одного Бога.

Цими словами починається так зване велике віросповідання (пор. Gotteslob 586,2). Основи цього віросповідання, яке досі є орієнтиром, були сформульовані на першому Вселенському соборі в Нікеї і доповнені на наступному соборі в Константинополі – звідси й подвійна назва: Нікео-Константинопольське віросповідання. Цього року ми святкуємо 1700-річчя цієї церковної асамблеї, яка, ймовірно, зібралася в травні 325 року в маленькому містечку на південь від Стамбула. Собор Нікеї сформулював важливу відповідь на теологічну суперечку, яка існувала в четвертому столітті: Чи є Ісус створеним Богом істотою і, отже, підпорядкованим Богу-Отцю? Відповідь на це питання формує нашу віру до сьогодні: в Ісусі справді Бог став людиною серед нас. Він є «один у сутності» з Отцем.

Крім того, собор також домовився про те, в який день святкуватиметься Великдень – і це має бути спільне свято для всіх християн. На жаль, це не було продовжено в історії. Однак у 2025 році буде щасливим збігом обставин, що Великдень у Східній та Західній церквах святкуватиметься в один і той же день. Іноді мені здається, що прагнення до єдності всіх християн стало доброю рутинною. При цьому ми повинні активно підтримувати єкуменізм, турботу про зближення один з одним. Таким знаком може бути те, що Нікео-

Константинопольське віросповідання є останнім текстом віросповідання, який можуть спільно молитися всі християни – як православні, так і католики, і протестанти.

Навіть якщо в наших богослужіннях це звучить рідко, у Великому Символі Віри є важливі імпульси для нашої віри. Можливо, ми можемо відкрити їх заново в цьому ювілейному році. Коли ви молитесь або розмірковуєте над цими словами, кожен з нас може запитати себе: Які точки дотику до мого життя можна розпізнати? Що означають окремі віровизначення для мене особисто? Так молячись, Символ Віри є як обіцянка вірності Богові – це наша відповідь на вибір Бога. Коли ми молимося Символ Віри в спільноті або особисто, ми виражаємо: «Я хвалю Тебе, Боже, я клянуся Тобі у вірності, я довіряю Тобі». Адже віра – це не тільки знання про Бога. Віра – це довірливі стосунки від серця до серця.

У латинському слові для «віри» це виражено символічно. Воно складається з «cor» і «dare», що перекладається як «дати серце». Символ Віри ми називаємо просто і безпосередньо за першим латинським словом: Credo. Той, хто промовляє Символ Віри, не просто вимовляє свою віру, а віддає Богу своє серце. Символ Віри – це як освідчення любові до Бога.

Той, хто довіряє себе Богові, може бути впевнений, що Бог ніколи його не покине. Віра завжди рухається в обидві сторони: я клянуся Богові у вірності, а Він давно незнищено закріпив Свою вірність. Але наша віра також важлива на людському рівні: хто вірить, той може вірити разом з іншими. Папа Римський Бенедикт XVI одного разу сказав: «Той, хто вірить, ніколи не самотній!» Тому я хочу дуже вас попросити в цьому ювілейному році Нікейського Собору: обмінюйтесь своїми думками про віру. Поділіться з іншими важливими питаннями: «Що мене підтримує? Кому я довіряю?». Розповідайте один одному в ваших стосунках, у родині та громаді ваші історії віри. Я впевнений,

що це збагатить вас і зміцнить вашу віру. На мою думку, саме тоді часто проявляється краса віри, особисті моменти, те, що нас справді підтримує. Я бачу, що багато людей, зважаючи на складну ситуацію в церкві та суспільстві, відчують депресію, і часто втрачають надію. Як християни, ми не повинні дозволити, щоб нас втягли в цей спад і песимізм. Не втрачайте надію і впевненість! Віддаймо перевагу хвалі та подяці, аніж наріканням та відчаю. Символом християнської надії є якор. Коли ми глибоко укорінені у вірі в Бога, ми випромінюємо впевненість, радість, силу і міцність. І саме це нам всім потрібно зараз!

Нехай Бог благословить вас! Нехай Він зміцнить у цьому Святому році у вас віру, надію і любов!

Ваш Штефан

Архієпископ Др. Стефан Гессе

bischofshaus@erzbistum-hamburg.de

Instagram @erzbistumhamburg

Facebook fb.com/erzbistumhamburg